

– забезпечення невідвортної відповідальності за корупцію.

Я вважаю, що Україна може і повинна вивчати досвід інших країн та запозичувати найкращі та найефективніші шляхи боротьби з корупцією в державі. Найкращим способом боротьби з корупцією на персональному рівні є знання. Чим більше людина знатиме законодавство, механізми вирішення певного питання, тим більше вона буде захищеною від корупції. На законодавчому рівні закладено основні шляхи ефективної антикорупційної політики. Але практика показує певні проблеми, що заважають ефективній реалізації цієї політики. Складність подолання корупції сьогодні пов'язана ще з тим, що у таких протиправних діях зацікавлені не тільки представники органів влади, а й бізнесмени та пересічні громадяни. Люди схильні дати хабара, навіть коли в них не вимагають, з метою мати державне рішення на свою користь у найкоротші терміни. Необхідність вирішення цих та інших проблем обумовлюють подальші дослідження щодо вироблення ефективної антикорупційної політики.

Література

1. Закон України «Про засади запобігання і протидії корупції» від 7 квітня 2011 р. № 3206-VI // ВВР України. — 2011. — № 40. — Ст. 404.
2. Указ Президента України «Про Національну антикорупційну стратегію на 2011—2015 роки» від 21 жовтня 2011 р. № 1001/2011//Відомості Верховної Ради. — 2011.- № 29.- Ст.13.
3. Безпалько А. Державна служба боротьби з економічною злочинністю на захисті економічних інтересів суспільства: історично-правовий аспект / А. Безпалько // Міліція України. — 2011. — № 7-8. — С. 16—19.

Саломатіна В. В.,
*студентка 4 курсу факультету цивільної
та господарської юстиції,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ГОСПОДАРСЬКИХ ПРАВОВІДНОСИН У СФЕРІ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ

В інформаційному суспільстві вирішальну роль відіграють галузі, пов'язані з одержанням, розповсюдженням та обробкою інформації. Середовищем в якому відбуваються процеси збору та обміну інформацією є телекомунікаційні мережі, такі як Інтернет.

Фактична можливість укласти правочини через Інтернет призвела до виникнення такого явища як електронна комерція [1, с. 76-77]. В юридичному значенні вона являє собою укладання на міжнародних і внутрішніх ринках цілого ряду підприємницьких угод таких як, наприклад, купівля-продаж, поставка, страхування, банківські угоди шляхом обміну електронними документами, який здійснюється за допомогою використання мереж електрозв'язку [2, с. 58-62]. Електронна комерція, як правове явище, охоплює три групи відносин: відносини пов'язані із вчиненням правочинів через мережі електронного зв'язку у сфері господарювання; відносини, пов'язані з використанням та обміном електронними документами; відносини пов'язані з використанням електронних підписів.

Загальною ознакою всіх підходів до розуміння електронної комерції є використання сучасних засобів зв'язку, мереж електрозв'язку, наприклад Інтернет. Проте, варто говорити про використання мереж електрозв'язку без уточнення якої саме, оскільки ними можуть бути й інші мережі загального і локального характеру. Вчинення правочинів у сфері господарювання за загальним правилом відбувається у письмовій формі (ч. 7 ст. 179 ГКУ). Традиційним матеріальним носієм письмової форми виступає папір. Сучасний розвиток інформаційних технологій надав суспільству новий вид матеріального носія — електронний. Отже, використання нового носія при вчиненні господарських договорів для забезпечення виконання законодавчої вимоги дотримання письмової форми призвело до відокремлення групи господарських договорів, які вчиняються з використанням електронних засобів зв'язку. Дана група договорів становить ядро електронної комерції. Крім того, в ч. 1 ст. 181 ГКУ законодавець допускає укладання договорів у письмовій формі шляхом обміну телефонограмами, які при передачі засобами телефонного зв'язку не фіксуються на матеріальному носії [3, с. 93]. Порівняно з телефонограмами електронна комерція, яка дозволяє укладати договори через мережі електрозв'язку з фіксуванням змісту договору на електронних носіях, що об'єктивується у вигляді електронного документа, уявляється нам більш юридично визначеною.

Другий блок у сфері електронної комерції складають відносини, пов'язані з використанням електронних документів. Електронний документ представляє собою фізично укладений господарський договір в електронній формі, підписаний контрагентами

з використанням електронного підпису. Виникає питання про те, що являє собою електронна форма господарського договору? Вважаємо, що вона охоплюється письмовою формою. Визначення письмової форми можна знайти в чинному законодавстві, наприклад, в Законі України «Про міжнародний комерційний арбітраж» від 24.02.94 р. в якому зазначено, що арбітражна угода вважається укладеною в письмовій формі, якщо вона міститься в документі підписаному сторонами,...або з використанням інших засобів електров'язку, що забезпечують фіксацію такої угоди. Основна умова, яка висувається законодавцем до письмової форми, — це забезпечення фіксації угоди. Використання різних засобів електров'язку для укладання угод означає використання різних носіїв. Використання електронних носіїв для фіксації арбітражної угоди повністю охоплюється поняттям письмової форми. Тобто за змістом (сукупність прав та обов'язків сторін за договором) договір укладений в електронній формі, та аналогічний договір укладений на папері, є тотожними. Господарський договір, вчинений через мережі електров'язку, має матеріальні носії, якими виступають вінчестер, дискета, лазерний диск, сервер тощо. Відомості, які містяться в електронному господарському договорі, закріплюються за допомогою набору загальновідомих знаків, розташованих у певному порядку [4, с. 11].

Третій блок правовідносин складають відносини пов'язані з використанням електронних підписів. Поняття електронного підпису поширюється на всі пов'язані з електронним документом символи, коди, паролі тощо. Таким чином, одним з головних реквізитів документів є підпис, який виступає засобом ідентифікації особи, проте не аутентифікації, адже не забезпечує його цілісності і незмінності. Електронний підпис має не фізичну, а логічну природу, тобто є послідовністю символів, що дозволяє однозначно пов'язати автора документа, зміст та володільця. Основний зміст електронної комерції полягає в можливості вчинення правочинів без фізичної взаємодії між контрагентами, тобто вони позбавляються необхідності фізично приїздити та зустрічатися один з одним, що досягається через використання електронних документів, які за своєю природою не можуть бути ідентифіковані рукописним підписом. Правове регулювання використання даного виду підпису в електронній комерції включає два аспекти — легалізацію та державне регулювання відносин в електронній комерції.

Підсумовуючи треба зазначити, що не варто прив'язуватися до тієї чи іншої технології фіксації інформації та не стримувати розвиток інформаційних технологій і господарських відносин, які все більше спираються на сучасні технології в галузі інформатизації. Важливим є дотримання принципів електронної комерції — недискримінації угод, що вчиняються через мережі електрозв'язку, технологічний нейтралітет та гарантування судового захисту прав осіб які укладають такі угоди. В даних відносинах неврегульованим залишається порядок підписання угод, особливості їх змісту, ці проблеми мають відносно самостійний характер і можуть досліджуватись окремо.

Література

1. Копылов В. А. Информационное право. — М. : Юристь, 1997.— С.140.
2. Чучковська А. В. Електронна комерція // Бюлетень Міністерства юстиції України. — 2006. — № 11.— С. 239.
3. Господарський кодекс України // Відомості Верховної Ради України від 16.01.2003 — № 436-IV. — С.180.
4. Про деякі питання застосування електронної форми угод: Постанова вищого арбітражного суду України від 27.03.2001р. № 04-1 // Вісник господарського судочинства. — 2001. — № 3. — С.174.

Цейтліна А. О.,

*студентка 2 курсу факультету адвокатури
Національний університет «Одеська юридична академія»*

ПРОБЛЕМА І ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВИХ ЗАХОДІВ ПРОТИДІЇ ЕКОНОМІЧНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ

Негативні наслідки економічної злочинності мають досить серйозне значення для ринкової економіки. Адже порушення господарюючим суб'єктом передбачених чи не передбачених чинним законодавством норми призводить до набуття неправомірних переваг над конкурентами. Крім цього такий суб'єкт, забуваючи про свої обов'язки перед суспільством, порушує податкове законодавство, ухиляючись тим самим від оподаткування, валютне чи зовнішньоекономічне законодавство зумисно створює ситуацію власного банкрутства або ж вчиняє інші неправомірні діяння, зменшуючи власні витрати і створюючи значні проблеми для чес-